

Старійшина Бенхамін Де Ойос
Сімдесятник

Покликані бути святими

Ми дуже благословенні тим, що нас приведено до цього товариства святих останніх днів!

Мої дорогі брати і сестри, я молюся, щоб Святий Дух допоміг мені донести до вас моє послання.

Відвідуючи богослужіння і конференції у колах, приходах та філіях, я завжди з глибокою радістю зустрічаюся з членами Церкви—з тими, кого сьогодні, як і в середину часів, називають святими. Дух миру і любові, які я завжди відчуваю знаходячись разом з ними, допомагає мені усвідомити, що я в одному з колів Сіону.

Хоча багато людей походять з сімей, що належать до Церкви протягом двох чи більше поколінь, багато інших є новонаверненими. Для них ми повторюємо вітальні слова апостола Павла до ефесян:

“Отже, ви вже не чужі й не прихоськи, а співгромадяни святим і домашні для Бога,

збудовані на основі апостолів і пророків, де наріжним каменем є Сам Ісус Христос” (Ефессянам 2:19–20).

Кілька років тому, коли я служив у церковному відділі зі зв'язків з громадськістю в Мексиці, нас запросили на радіо, щоб ми взяли

участь у ток-шоу. Мета шоу полягала в описанні та обговоренні різних релігій світу. Нам двом доручили представляти Церкву і надавати відповіді на запитання, які могли поставити під час такої програми. Після кількох рекламних блоків, як кажуть на радіо, ведучий сказав: “Цього вечора з нами два старійшини Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів”. Він зробив паузу і запитав: “Чому у вашої Церкви така довга назва? Чому ви не

користуєтесь більш стислою чи, так би мовити, фірмовою назвою?”

Ми з напарником усміхнулися, почувши таке чудове запитання, і пояснили, що назва Церкви не була вибрана людьми. Вона була дана їй Спасителем через пророка в ці останні дні: “Бо так буде Мою Церкву названо в останні дні, а саме: Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів” (УЗ 115:4). Ведучий програми одразу ж з повагою відповів: “Отже ми й надалі з великим задоволенням будемо називати її саме так”. Зараз я не можу пригадати, скільки разів відтоді він називав Церкву її значущою назвою, але пам'ятаю лагідний дух, який був із нами, коли ми пояснювали не лише назву Церкви, але й те, як вона пов'язана з членами Церкви—святими останніх днів.

У Новому Завіті ми читаємо, що членів Церкви Ісуса Христа вперше було названо християнами в Антіохії (див. Дії 11:26), але вони називали *одне одного* святими. Яке захоплення, напевно, вони відчували, чуючи, як апостол Павло називав їх “співгромадян[ам]и святим і домашні[ми] для Бога” (Ефессянам

Усваїє, Аргентина

2:19), і також казав, що вони є “покликаними [бути] святими” (див. Римлянам 1:6–7; курсив додано).

У міру того, як члени Церкви живуть за євангелією і дотримуються порад пророків, вони мало-помалу, навіть не помічаючи цього, стають освяченими. Смирненні члени Церкви, які щодня всією сім'єю моляться і вивчають Писання, виконують сімейно-історичну роботу і присвячують свій час на те, щоб часто поклонятися в храмі, стають святими. Вони є тими, хто з відданістю створюють вічні сім'ї. Вони також є тими, хто вділяє час у своєму напруженому розкладі життя, щоб рятувати тих, хто відійшов від Церкви, і заохочувати їх повернутися і сісти біля Господнього столу. Вони також є тими старійшинами і сестрами та літніми подружніми парами, які відгукнулися на заклик служити Господніми місіонерами. Так, мої брати і сестри, вони стають святими у міру того, як відкривають для себе тепле і чудове почуття, що називається милосердям, або чистою любов'ю Христа (див. Мороній 7:42–48).

Святі, або члени Церкви, також приходять до пізнання нашого Спасителя через страждання і випробування. Не забуваймо, що навіть Йому довелося перестраждати все. “І Він прийме смерть, щоб скинути пута смерті, які зв'язують Його народ; і Він візьме на Себе їхні недуги, щоб Його нутро сповнилося милості, будучи у плоті, щоб Він міг знати, будучи у плоті, як допомогти Своему народові в його недугах” (Алма 7:12).

Протягом останніх кількох років я бачив страждання багатьох людей і, зокрема, багатьох наших святих. Ми постійно молимося за них, бажаючи Господа допомогти, щоби їхня віра не послабіла, і щоб вони могли просуватися вперед з терпінням. Для них

ми повторюємо слова втіхи, сказані пророком Яковом у Книзі Мормона:

“О тоді, брати мої улюблені, прийдіть до Господа, до Святого. Пам'ятайте, що стежки Його праведні. Ось, ця путь для людини вузька, але вона лежить у вірному напрямі перед нею, і охоронець воріт є Святий Ізраїля; і Він не наймає ніякого слуги для того; і немає ніякої іншої путі крім тієї, що крізь ці ворота; бо Його не можна обманути, бо ім'я Його Господь Бог.

І хто б не постукав, тому Він відчинить” (2 Нефій 9:41–42).

Незалежно від того, які обставини, випробування чи виклики можуть оточувати нас, розуміння учення Христа і Його Спокути буде джерелом нашої сили і спокою—так, брати і сестри, того внутрішнього глибинного спокою, що народжується від Духа. Господь дає цей спокій своїм відданим святим. Він підживляє нас, говорячи “Зоставляю вам мир... Серце ваше нехай не тривожиться, ані не лякається” (Іван 14:27).

Протягом багатьох років я був свідком відданості членів Церкви, святих останніх днів, які, з вірою у план нашого Небесного Батька і Спокуту нашого Спасителя, Ісуса Христа, долали лихо і страждання

з мужністю і великим ентузіазмом, продовжуючи просуватися вузьким і тісним шляхом освячення. Мені не вистачає слів, щоб висловити свою вдячність і захоплення всім тим відданим святим, з ким я мав привілей бути разом!

Навіть якщо наше розуміння євангелії може бути не настільки глибоким, як наше свідчення про її істинність, якщо ми покладаємося на Господа, то отримаємо підтримку в усіх наших випробуваннях, бідах і скорботах (див. Алма 36:3). Це обіцяння від Господа Його святим не означає, що ми будемо звільнені від страждань чи випробувань, але означає, що коли вони настануть, ми отримаємо підтримку і будемо знати, що саме Господь підтримує нас.

Мої дорогі брати і сестри, ми дуже благословенні тим, що нас приведено до цього товариства святих останніх днів! Ми дуже благословенні тим, що наші свідчення про Спасителя вторять свідченням давніх і сучасних пророків!

Я свідчу, що наш Господь, Святий Ізраїля, живий і що Він скеровує Свою Церкву—Церкву Ісуса Христа Святих Останніх Днів—через нашого любого пророка, Томаса С. Монсона. В ім'я нашого Господа, Ісуса Христа, амінь. ■